

There are no translations available.

Бевз Віталіна

Моє місто Нікополем зветься

Пощастило мені народитись

в героїчнім чудовому краї,

де з дитинства могла я дивитись

на пшеничні поля й водограї.

Мені пощастило зростати

в краю січових патріотів,

яких породила Україна-мати,

як Іспанія – дон Кіхотів.

Край Січей й кошових отаманів

Микитиним Рогом назвали.

Найкраще у світі місто курганів,

де Івана Сірка поховали.

Місто слави, волі й майданів,

п'яти Січей і безлічі перемог,

край, де звільняли з кайданів

і який полюбив сам Бог!

І Дніпро, і луки пам'ятають

славетного міста історію:

навіть діти у школах тут знають

козацьких Січей територію.

На рідній моїй малій Батьківщині

за століття чимало минуло:

сюди Хмельницький утік з Чигирину,

в кровавих битвах земля зітхнула...

На цій вільній й славетній землі,

де вчусь я, зростаю й живу,

яку славлять мої вчителі,

Хмельницькому вручили булаву.

І звідси почалася визвольна війна

народу України проти Польщі.

Адже за волю будь-яка ціна

є невеликою... Герої – невмирущі!

А моє місто нині Нікополем зветься,

мабуть, на честь великих перемог...

Гідність в цім краю століттями ведеться,

щоб кожен мешканець пишались містом мог.

І я пишаюсь! Щиро! Любов тече по жилах,

тримаю рідне місто в серці наче оберіг!

Я обіцяю все зробить, що в моїх силах,

щоб Нікополь пишались мною зміг!